

عنوان مقاله:

مدیریت روش مصرف کود در شرایط شور در تولید گندم

محل انتشار:

نهمین کنگره علوم خاک ایران (سال: 1384)

تعداد صفحات اصل مقاله: 3

نویسنده:

مسعود تدین نژاد - عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی

خلاصه مقاله:

با توجه به وسعت اراضی شور از یک طرف و روند رو به تخریب کیفیت آبهای این مناطق از طرف دیگر بسیج همه جنبه درمقابل با این شرایط سخت تولید در عرصه کشاورزی لازم می باشد. یکی از راههای کاهش اثرات سوء شوری مدیریت تغذیه گیاه و مدیریت روشهای مصرف کودهای شیمیایی در این مناطق است. روش مصرف کودهای شیمیایی در این مناطق بخوبی بررسی و جمع بندی نشده است و صرف نظر از مقدار کود، روش مصرف آن می تواند باعث افزایش یا کاهش اثرات سوء شوری آب آبیاری گردد. تحقیق جامعی از کلیه روشهای مصرف کود را در شرایط شور با هم مقایسه کند انجام نشده است. سادانا و نیار (4) به این نتیجه رسیدند که مصرف خاکی و محلول پاشی سولفات منگنز، عملکرد گندم را نسبت به شاهد افزایش داد و مقدار آن از 1/6 تا 2/4 تن در هکتار گزارش گردید. محمد و همکاران (3) گزارش نمودند که کاربرد روی و آهن به طریق مختلف عملکرد را نسبت به شاهد افزایش دادند و با مصرف روی به طریق محلول پاشی، حداکثر عملکرد و غلظت روی در دانه بدست آمد. یلماز و همکاران (5) اثر روشهای مختلف مصرف سولفات روی بر عملکرد و غلظت روی در دانه ارقام مختلف گندم در خاکهای آهکی ترکیه را مورد آزمایش قرار دادند و به این نتیجه رسیدند که مصرف توام خاک و محلول پاشی بهترین روش است. کوپر و بلاکنی (2) با پاشیدن اوره، افزایش 2/9 درصد پروتئین دانه گندم را مشاهده کردند. و در اثر محلول پاشی سولفات آمونیوم همراه با سم فنیترون در هنگام مبارزه با سن گندم که در سال 1374 و 1375 در بعضی از مزارع گندم کرمان انجام گرفت، درصد پروتئین گندم از 10 به 1/5 و از 9/2 به 10 درصد افزایش یافت (1).

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/11165>

